

Full diocesà

30 de juny del 2019

p4 —Curset d'estiu centrat en el Sínode

p6 —La força del patrimoni cultural de l'Església

Fes als altres tot allò que vols que et facin

Amb aquest lema ens disposem a celebrar la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit 2019, el pròxim diumenge 7 de juliol, a tot el territori de l'Estat espanyol.

Sens dubte aquest lema ens recorda les paraules del mestre Jesús, en l'evangeli de sant lluc, quan ens dóna uns bons consells d'estimació i de fer bé als altres, fins i tot als enemics. Ens diu: «Heu d'estimar els enemics, heu de fer el bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents.»

Si quan ens disposem a conduir el volant del nostre vehicle tinguéssim presents aquestes paraules de Jesús i ens les apliquéssim primerament a nosaltres mateixos, segurament que el nostre comportament com a conductors o vianants canviaria molt.

Els altres volen ser tractats i considerats de la mateixa manera que volem ser-ho nosaltres, amb respecte i capacitat d'ajudar-nos en el projecte de viatjar feliçment i amb seguretat.

Conduir és l'acte més responsable de la nostra vida i que a vegades fem de forma poc compromesa al missatge de Jesús de

fer als altres allò que volem que ells ens facin a nosaltres.

Perquè estimem els nostres, la família, els amics, hem de conduir sempre amb serenitat, sense haver pres begudes alcohòliques ni drogues. Són el pitjor company de viatge que ens puguem buscar.

Respectem les normes del trànsit que volen donar-nos sempre les pautes oportunes i escaients, evitant de ser les víctimes d'un accident que ens pot deixar prostrats en una llitera durant tota la vida.

«Sóc responsable de la vida pròpia, de la vida dels qui viatgen a mi i de la vida dels qui trobaré durant el viatge.» Dons que només Déu (Pare-Mare) m'ha donat i que estic obligat a respectar i conservar.

Demaneu a la Mare del Bon Viatge (Santa Maria del Camí), al forçut sant Cristòfol, màrtir i protector dels conductors (10 de juliol), i a l'arcàngel sant Rafael, patró dels vianants, la seva protecció i empara.

Us desitgem per a dimecres vinent, 10 de juliol, una feliç festa de Sant Cristòfol, protector dels conductors. Demaneu la benedicció del vostre vehicle.

«Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

(19,16b.19-21)

Salm responsorial

Senyor, heretat meva i calze meu.

(Salm 15)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

(5,1.13-18)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encami-

nava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, volem que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

(9,51-62)

«Jesús li respongué
"Ningú que mira
enrere quan ja té la
mà a l'arada no és
apte per al regne de
Déu"»

El preu de seguir Jesucrist

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge posa èmfasi en el preu que pertoca pagar a aquells que volem seguir Jesús. Als fills del Zabedeu Jesús els para els peus en el seu intent d'arreglar el món per la via ràpida, tot i que no s'inventaven res: l'home de Déu Elies, segles enrere, havia fet quelcom semblant amb els profetes de Baal. A un altre, Jesús li calma els ànims quan aquest s'ofereix generosament a seguir-lo sense pensar en els costos del seguiment. El cas dels dos últims ens pot semblar més radical, ja que Jesús els priva d'una cosa tan natural com enterrar el pare o acomiadar-se de la família. No són gestos per copiar i enganxar, però ens inviten a una certa radicalitat que inclou compromís i fermesa en el seguiment de Jesús.

El nostre temps demana més que una simple adhesió a Jesús. Demana una certa radicalitat evangèlica. Els últims anys de la seva vida, el cèlebre teòleg Karl Rahner deia que a Europa la fe es troba en «temps hivernal». Per a sortir-se'n, demanava, en primer lloc, radicalitat evangèlica, retorn a les arrels espirituals. «És difícil saber de quina manera i amb quins mitjans fer-ho, però si el cristianisme estigués marcat per la radicalitat sorgiria la primavera en l'Església.» Tenim el repte de portar l'evangeli a l'home modern, que no solament rebutja Déu, sinó també tot allò que pugui donar coherència i sentit, fonament i finalitat a la seva vida; l'home que, segons el filòsof italià Vattimo, té preferència per una vida que «no s'adreça enlloc». No és senzill i té el seu preu. Però l'hem d'assumir. Com deia sant Tomàs, «si l'objectiu més alt d'un capità fos preservar el seu vaixell, el mantindria al port per sempre».

La imatge

Reprenem la lectura de Lluc on anuncia que Jesús resolgué decididament pujar a Jerusalem. Allí tindrà lloc el nucli del misteri pasqual. El deixeble també ha de caminar vers la ciutat santa sense que res ni ningú no l'en destorbi. La pedagogia de Jesús esdevé declaradament itinerant: segueixen un camí que els ofereix motius diversos per a la contemplació i per a l'experiència.

Jesús parlant amb els seus deixebles (1890).
J. Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana I

1 dilluns

Comença juliol, mes consagrat a la Preciosíssima Sang de NSJC
Gn 18,16-33/Salm 102/Mt 8,18-22

2 dimarts

—Sants Procés i Martirià
Gn 19,15-29/Salm 25/Mt 8,23-27

3 dimecres

—Sant Tomàs Apostol
Ef 2,19-22/Salm 116/Jn 20,24-29

4 dijous

—Santa Isabel de Portugal
—Santa Berta
Gn 22,1-19/Salm 114/Mt 9,1-8

5 divendres

—Sant Miquel dels Sants
—Santa Filomena
—Sant Antoni Maria Zaccaria
Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67/
Salm 105/Mt 9,9-13

6 dissabte

—Santa Maria Goretti
—Sant Isaïas
Gn 27,1-5.15-29/Salm 134/
Mt 9,14-17

7 diumenge XIV de durant l'any / Cicle C

—Sant Fermí
—Sant Ot
Jornada de responsabilitat en el trànsit
Is 66,10-14c/Salm 65/Ga 6,14-18/
Lc 10,1-12.17-20

Sínode per a l'esperança, tema del curset d'estiu

Del 15 al 17 de juliol, al Seminari de Vic

L'Arquebisbe de Tarragona serà present al curset.

La convocatòria del Sínode Diocesà centra la temàtica de la trenta-dosena edició del curset d'estiu, oberta a tothom:

Dilluns dia 15:

La sinodalitat, un camí per al tercer mil·lenni

10'00: Pregària

10'15: Presentació del curs

10'30: La sinodalitat en el marc d'una teologia de l'Església com a Poble de Déu. Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona

11'30: Pausa

12'00: El diàleg a l'interior de l'Església. Exercici de la sinodalitat i la seva relació amb la consulta al Poble de Déu.

Mons. Joan Planellas

Diàleg

14'00: Dinar

15'30: Taula rodona: El Sínode, per a què? Amb Mn. Daniel Palau (Càtedra de Pastoral de la Facultat de Teologia de Catalunya), Sra. Teresa Valero (delegada d'Evangelització del bisbat de Solsona), Sr. Rufí Cerdán (director de Càritas Diocesana de Vic) i Sr. Josep M. Sucarrats (filòleg).

17'00: Comiat.

Dimarts dia 16: El Sínode Diocesà

10'00: Pregària

10'15: Sinodalitat: escriptura, tradició i història. Mn. Joan Torra

11'30: Pausa

12'00: Convocats a celebrar un sínode: l'aplicació de la sinodalitat. Mn. Joan Mir i Mn. Josep M. Riba

Diàleg

14'00: Dinar

16'00: Viure amb entusiasme en un temps de desesperança. Sr. Víctor Küppers

17'00: Comiat

Dimecres dia 17: Desenvolupament del Sínode Diocesà

10'00: Pregària

10'15: Presentació del desenvolupament del Sínode

12'00: Pausa

12'30: Eucaristia

13'30: Dinar i comiat

Informació i inscripcions

Omplir el formulari de la web que trobareu en l'esdeveniment del curset:

www.bisbatvic.org

PER A INSCRIURE-US-HI:

En el moment de fer la inscripció heu de concretar els dies que us quedareu a dinar. El preu del dinar és de 15 €.

El camí de Sant Jaume per a joves

Del 22 al 28 de juliol

La Delegació de Joves del bisbat de Vic organitza l'experiència del Camí de Sant Jaume per a joves a partir de quinze anys, començant aquest estiu del 2019 i continuant els pròxims dos anys, 2020 i 2021 (Any Sant Jacobeu).

La ruta es farà pel camí d'hivern, sortint des de Ponferrada. Es presenta com a alternativa al camí francès que la delegació ja va recórrer en una altra ocasió.

Durant una setmana es farà camí en un entorn de gran bellesa natural que convida al silenci, a superar-se, a la fraternitat, a pregar i a meravellar-se amb la creació i el germà que camina al teu costat. El camí d'hivern creua quatre territoris de caràcter singular: la comarca del Bierzo (a Lleó), la comarca de Valdeorras (a Galícia, província d'Ourense), la zona

de la Ribeira Sacra (comprèn les riberes del Sil i del Miño, a les províncies d'Ourense i Lugo) i la comarca del Deza (província de Pontevedra).

El camí d'hivern és la ruta jacobea que uneix Ponferrada amb Santiago de Compostel·la per la vall del riu Sil, a través del qual creuem la serra oriental gallega per cotes més baixes que les del Camí Francès. D'aquí el seu nom, ja que aquest camí utilitzat històricament per legions romanes, traïners medievals o tropes napoleòniques, també servia per al pas de pelegrins en època hivernal a fi d'evitar les neus d'O Cebreiro. Aquest camí és l'única ruta jacobea que trepitja quatre províncies gallegues; ruta de gran bellesa i menys massificada.

Més informació i inscripcions a:
<http://www.jbvic.com/>

Notícies Breus

Càritas Catalunya es trobarà a Vic

El dimecres 12 de juny va tenir lloc a la seu de la Conferència Episcopal Tarraconense a Barcelona la reunió de les Càritas diocesanes amb seu a Catalunya. Va ser presidida pel bisbe delegat, el cardenal Joan Josep Omella, i pel president de Càritas Catalunya, Francesc Roig. Entre els temes que es van tractar es va informar que la pròxima trobada de Càritas Catalunya tinguí lloc a Vic l'any 2020.

El Remei clogué la visita pastoral a l'arxiprestat de Vic

El 23 de desembre el senyor bisbe visità la parròquia del Remei, on fou acollit pel P. Emmanuel, deixeble de Jesús, i alguns germans. Missa solemne amb guitarres.

Maria, protagonista de l'evangelí comentat pel prelat, lloada per Elisabet: «Benaurada tu que has cregut.» Agraïments, salutacions informals, signatura de llibres i felicitacions nadalenques.

La força del patrimoni cultural de l'Església

Josep Maria Riba i Farrés, prev.

El patrimoni cultural és una realitat present en totes les nostres esglésies i ermites. És un patrimoni creat al llarg de segles i segles, és un patrimoni divers que abraça l'arquitectura, l'escultura, l'orfebreria... però també la litúrgia, la música, la festa... És un veritable tresor que sovint menystenim, cuidem poc, i no tenim present tota la força i els valors dels quals el patrimoni és portador.

Aquesta petjada creient feta patrimoni no ens pot passar desapercebuda. La veiem al mig de les ciutats i dels pobles, la trobem mentre fem turisme, ens apareix quan voltem per qualsevol paratge de muntanya o prop del mar. I l'hem de mirar amb calma, curiositat i contemplació. Perquè el patrimoni cultural és sempre fruit de multitud de diàlegs plens de gruix i d'història. Diàleg entre la comunitat creient i l'artista, entre l'artista i el teòleg o el biblista, entre l'artesà i la tècnica del seu moment, entre la tècnica i les possibilitats econòmiques de la comunitat... I tot perquè la Bellesa és faci present en cada temps i en cada racó del nostre país.

D'aquest patrimoni en som hereus i administradors. I, com a tals, ens pertoca tenir-lo net, endreçat, custodiat, accessible... Perquè, plens de soroll com estem tots plegats, plens d'imatges, de presses, de pressions que ens atabalen en el nostre dia a dia, la vivència del patrimoni cultural pot esdevenir un veritable bàlsam per a repensar les grans preguntes de sempre. I hem d'ajudar a la contemplació d'aquest llegat, l'hem de mostrar amb gràcia, perquè desvetlli la cu-

riositat i aquesta obri el cap i el cor. El llegat patrimonial ha de ser un esquer per a encetar converses que vagin més enllà de la mirada purament artística dels nostres béns, més enllà de l'anècdota fugissera.

Si cuidem bé el nostre patrimoni cultural, qui travessi la porta de les nostres esglésies, encara que sigui per casualitat, es trobarà acollit, podrà reposar, podrà asserenar-se per fora i per dins. I, així, gaudirà de la contemplació, i de ben segur sentirà l'aire de l'Esperit que li farà obrir el cap i el cor. I l'acostarà a Déu, que és l'única finalitat essencial del patrimoni cultural de l'Església.

Per fidelitat al que som i a la nostra herència, aquest gran tresor és a les nostres mans.

(*) Delegat episcopal del Patrimoni Cultural del bisbat de Vic.

La vivència del patrimoni cultural pot esdevenir un veritable bàlsam per repensar les grans preguntes

Retaula de la Mare de Déu del Roser. Sant Joan d'Oïbo

La catequesi, al cor de la comunitat

Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi

«Entenem per grups d'acció pastoral en la parròquia, diferenciant-los dels moviments o d'altres equips, aquells grups que tenen encomanada una funció al servei de qualsevol àmbit pastoral en la parròquia, com ara la catequesi, la litúrgia, Càritas, la preparació al matrimoni, la pastoral de la salut, la pastoral de joventut...

»S'ha d'ajudar a fer que les persones més properes a la parròquia estiguin integrades en aquests grups d'acció pastoral que prenen responsabilitats en la parròquia. Així s'eviten els personalismes i s'ajuda la consciència comunitària i missionera que la parròquia ha de tenir» (Directori de la parròquia, nn. 26-27).

És evident que no vivim una època de canvis, sinó un canvi d'època. I les nostres comunitats parroquials s'han vist profundament afectades per aquest canvi d'època. I òbviament

l'època en què tothom era cristià necessitava una catequesi molt diferent de la que necessita el moment actual. No ens referim solament a un canvi de mètode catequètic; cal una nova manera d'acollir, escoltar, anunciar, acompanyar. I això no sols afecta la catequesi, sinó tota la comunitat, la parròquia. Així, doncs, dedicarem aquestes jornades a descobrir que el lloc natural de la catequesi està en el cor de la comunitat...

Informació

Del divendres 5 de juliol al dissabte 6 de juliol del 2019.

Seminari Conciliar de Barcelona - Sala Sant Jordi.

Inscripció prèvia fins al dia 30 de juny del 2019 a www.sic-catequesi.cat.

Telèfon d'informació: 933 021 041.

Organització: Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears.

Ràdio

Un programa dedicat a la gent gran

Juntos paso a paso

rne

Diumenges, de 7 a 8 del matí, a Radio Nacional.

Dirigit i presentat per Juan Fernández Vegue.

La gent gran busquen en la radio informació, entreteniment, companyia. Busquen una mica del que tots busquem quan engueguem el transistor o la ràdio del cotxe. Però, què ens aporten ells a nosaltres?

La gent gran aporten al nostre món una visió diferent, la d'algú que ha viscut molts moments històrics, la de qui ha sofert o sofreix les seves pròpies crisis econòmiques, la de qui troba en els relats radiofònics la descripció d'una realitat que no poden veure amb els seus ulls, la de qui descobreix en un micròfon un mitjà per a lluitar perquè s'eliminin barreres arquitectòniques, la de qui pateix una malaltia o sofreix pèrdues i encara així té ganes de tirar endavant... Una visió plena de lluita i esperança, una visió exigent.

La catequesi,
al cor de
la comunitat
Però... Per a quina parròquia?

Gràcies a Déu pel sant pare Francesc

Romà Casanova, bisbe de Vic

És molt bo que donem gràcies al Senyor pel sant pare Francesc. Han passa ja sis anys de la seva elecció com a successor de sant Pere i el bé que ha fet a l'Església amb el seu mestratge és gran. Tots en som testimonis. Els reptes que té al davant són importants. Per això, la nostra pregària per ell i pel seu ministeri és una necessitat d'agraïment i de comunió en l'amor a l'Església.

El seu pontificat està marcat per una crida contínua a la sortida missionera i evangelitzadora. El seu document programàtic per a tota l'Església és *Evangelii gaudium*. La riquesa que aquest document aporta ens ha d'ajudar a renovar les nostres parròquies en una actitud missionera i, al mateix temps, ens ha d'ajudar a tots a viure aquesta conversió que ens aboqui a ser deixebles-missioners del Senyor. Un altre document clau és la seva exhortació sobre la santedat del cristià: *Gaudete et exsultate*. L'evangelització i la santedat van de bracet. Solament des de l'autenticitat de la vida cristiana, que ens demana conversió contínua, en l'escolta del Senyor i la recerca de les fonts de la gràcia, podem ser autèntics deixebles i missioners de Crist.

Un altre dels punts clau d'aquest pontificat és la seva

insistència sobre la pobresa de l'Església i la necessitat, perquè això sigui possible, de posar en el centre de les comunitats els pobres. En tota realitat evangelitzadora, pastoral, d'acció social ens hem de preguntar on són els pobres. Però no des d'una mirada paternalista, sinó des de la realitat del que són i del que poden aportar a les nostres vides i a les nostres comunitats. La mirada a la pobresa, amb Francesc, papa, s'eixampla a les diverses pobreses: materials, morals, espirituals. Mai en el cor del cristià no pot haver-hi rebuig de persones i sempre ha d'haver-hi acolliment per als immigrants i refugiats.

Prop de la festa de Sant Pere i Sant Pau, els dos apòstols, columnes de l'Església, que vessaren la seva sang a la ciutat de Roma, hem de pregar amb més força pel nostre papa Francesc, que ha rebut l'encàrrec de vetllar per totes les Esglésies. Demanem al Senyor que li doni el do de la fe indefallent, l'esperança viva i la caritat sol·lícita. Que no li manquin mai la nostra estima i el nostre suport. La col·lecta d'aquest diumenge, anomenada de l'Òbol de Sant Pere, és expressió d'aquest suport i estimació al Sant Pare i a la seva missió. La fe ha de passar de la ment al cor, i del cor a les mans.

